

جدایی قاره ها در قرآن

نظریه جدایی قاره ها در فاصله سالهای 1858-1915 توسط دانشمندان مختلفی بیان شد اما سر انجام توسط وگنر تکمیل گردید. بر اساس این نظریه قاره های زمین ابتدا یک قاره بزرگتر به نام پانگه آ را در حدود 590 میلیون سال قبل در دوران دوران پالئوزوئیک را تشکیل می دادند که به مرور زمان توسط فشار انرژی های درونی زمین از هم جدا می شوند.

در سال 1915 وگنر اظهار داشت اگر ماتمام قاره ها را به همدیگر نزدیک گردانیم، این قاره ها طوری با هم متصل و پیوسته می گردند که یک پیکر واحد و همسان را تشکیل می دهند، بی آنکه در میان آنها کمترین فاصله و یا شکاف ناهمگونی قرار داشته باشد.

همچنین وگنر دلایل دیگری نیز برای نظریه خود ارائه داد از جمله وجود کوهها با عمر یکسان

حیوانات متشابه در سواحل قاره هایی که از هم جدا شده اند تشابه سنگ های سواحل دو قاره
و پیدا شدن فسیل های یکسان در هر دو قاره مثلا آمریکا جنوبی و در آفریقا
در قرآن کریم در آیه 30-31 سوره نازعات بطور بسیار ظریف به این نکته اشاره شده است

«و زمین را بعد از خلقت آسمان بگسترانید و از آن آب و گیاه پدید آورد»

همچنین نکته جالب دیگری که در این آیه وجود دارد این است که گیاهان بعد از دوره زمین
شناسی پالئوزوئیک که پانگه آ وجود داشته (در دومین دوره یعنی اردوویسین) و بعد از آن قاره ها
شروع به جدا شدن از هم کردند در خشکی ظاهر شدند و نخستین گیاهان بی برگ در خشکی
در این دوره پدید آمد.

برای مطالعه در مورد این نکته به این لینک مراجعه کنید.

[/http://miraclesofthequran.persianblog.ir](http://miraclesofthequran.persianblog.ir)

<http://miraclesofthequran.persianguig.ir>